

rette Mand paa denne Plads. Imidlertid mener jeg ikke, det er saa afgørende, om man vælger det ene eller det andet, da man dog i alle Tilfælde maa stræbe efter at finde en særdeles kyndig Mand. Det, der er det uheldige under den nuværende Ordning, er, at Personalet paa Statsbanernes Færger og Skibe er underkastet 2 Chefer, at Maskinpersonalet sorterer under een Mand og Dækspersonalet under en anden; deraf opstaar megen Splid og megen Gnidning i det daglige, som man i hvert Fald vil undgaa under den Ordning, her er foreslaaet. Men, som sagt, personlig vil jeg foretrække, at man ikke netop knytter Betingelsen „søkyndig“ til Embedet som Søfartschef.

Et andet Mindretal har stillet Ændringsforslag om, at 3die Stykke af § 8 udgaa, idet det frygter for, at man ikke til Stillingen som Generaldirektør vil kunne faa en tilstrækkelig dygtig Mand, naar man begrænser hans Ansættelse til 6 Aar. Denne Bestemmelse har oprindelig ogsaa stødt mig, men efterhaanden som jeg har beskæftiget mig mere med Sagen, er jeg nærmest kommet til det Resultat, at Statsbaneudvalget, hvem dette Forslag skyldes, har Ret. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Folk, som der kan være Tale om at faa til at melde sig som Generaldirektøremner, er saa selvtilidsfulde, at de ikke lader sig skræmme af en saadan Bestemmelse. Den Mand, som agter at overtage Stillingen som Generaldirektør for Statsbanerne, maa have megen Tillid til sig selv og til sine Kvalifikationer, og jeg tvivler meget om, at han, i det Øjeblik han søger Ansættelse, vil kunne tænke sig, at han skulde kunne falde om 6 Aar. Og til Fordel for Bestemmelsen taler i høj Grad dette, at det erfaringsmæssigt — og det er vel ogsaa rigtigt nok — er overmaade vanskeligt at fjerne en Embedsmand fra et Embede, naar han ikke har gjort sig skyldig i ganske positive, øjensynlige og paaviselige Fejl.

Det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 12, betyder ikke nogen egentlig Ændring i § 12, men kun en Understregning af det, som er Hensigten med Paragraffen, at fremme Sagernes Afgørelse hos de lokale Myndigheder.

Under Nr. 15 har endelig hele Udvalget stillet Ændringsforslag om, at Paragraffens sidste Stykke skal udgaa, det Stykke, i hvilket der er reserveret 10,000 Kr., som kunde staa til Raadighed for Ministeriet til mulig Forøgelse af Lønningerne for Tjenestemænd i ledende Stillin-

ger. Udvalget har Grund til at gaa ud fra, at jeg vil tiltræde dette Ændringsforslag, idet jeg nemlig overfor Udvalget har udtalt, at hvis det blev mig, der kom til at administrere denne Bestemmelse, vilde jeg ikke kunne tænke mig at benytte mig af den uden forud at have indhentet Samtykke fra begge Tingenes Finansudvalg. I Henhold hertil vil jeg altsaa i Virkeligheden lige saa godt kunne undvære Bestemmelsen, idet det jo altid vil staa mig frit for at stille Forslag paa Finansloven og da forhandle med Finansudvalgene om Sagen. Der er imidlertid sket det i Folketinget, at man har vedtaget at have et permanent Lønningsudvalg, og det med den Virkning, at man maa frygte for, at Lønningsforandringer, i det hele Lønningsforbedringer, naar det drejer sig om væsentlige Beløb, ikke vil kunne gennemføres paa Finansloven; man vil kræve særlig Lov, som paa sædvanlig Maade skal passere begge Rigsdagens Ting. Under disse Omstændigheder maa jeg bede Udvalget om at tage under fornyet Overvejelse, om det ikke vil være nødvendigt at have en Bestemmelse som den, der nu findes i Lovforslaget, thi det forekommer mig at blive en alt for besværlig Vej, naar der skal tillægges en enkelt Tjenestemand i ledende Stilling højere Lønning, da at skulle føre en Lov igennem begge Rigsdagens Ting af den Grund. Jeg tillader mig derfor at henstille til Udvalget at tage op til fornyet Overvejelse, om det ikke netop under de forandrede Forhold vil være rigtigt at bibeholde Bestemmelsen i Lovforslaget.

Endelig er der jo under Nr. 5 og 6 stillet to indbyrdes afvigende Forslag, idet Udvalget her har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Jeg kan fuldstændig slutte mig til den klare og rigtige Motivering, som den ærede Ordfører gav af Flertallets Stilling, som den har fundet Udtryk i Ændringsforslaget under Nr. 5, og dette kan jeg ganske tiltræde. Jeg er meget forundret over at se et saa stort Mindretal samlet om de Bestemmelser, som foreslaas i Ændringsforslag Nr. 6, og jeg er det blandt andet af den Grund, at saaledes som Forslaget her foreligger, har det været Genstand for meget indgaaende Behandling i det andet høje Ting. Statsbaneudvalget af 1911 er nedsat af en Minister for offentlige Arbejder, som tilhørte Partiet Venstre, og han har senere selv været en ivrig Talsmand for de Tanker, som har fundet deres Udtryk i Lovforslaget. Endvidere mødte Lovforslaget næsten ganske enstemmig Tilslutning hos Partiet